

De usynlige

Esben Kjær har skrevet en bog om sin afdøde søn: Min usynlige søn. Hvad der sætter sig som det faste for de nærmeste, fortøner sig hurtigt hos omgivelserne. Det er kun tre år siden sønnen døde, og hvis omgivelserne ikke mere synes det er vigtigt, 'det må han se at komme over' - er det klart, der skal protesteres - for lige dét kommer vi aldrig over.

Men der er jo mange nære, som er døde, og som ikke fremstår særligt synlige - heller ikke for de nærmeste, eller kun for de aller nærmeste.

Mon ikke det er en svær opgave at ville tale i generelle vendinger herom?

De kommende generationer vil sidde tilbage med de forrige generationers fotoalbummer uden at kunne afkode ret mange af dem. Kun de færreste har skrevet oplysninger om motiverne. Og selv da - måske ikke så oplysende, som de var engang "Onkel Erik på besøg". Hvilken onkel Erik, besøg hvor? Glæden ved billederne var samtidigt, kun i sjældne tilfælde eftertidens.

Lige nu skulle en bunke papirer flyttes, og jeg møder et fotoalbum. En ældre bror Kurt er død i efteråret, og dette album er altså havnet hos mig. Der var ark med billeder fra hans kones barn-dom, som var lette at få placeret hos hendes søn. Først nu tager jeg stilling til resten. Det går op for mig, at det ikke er hans eget album, men et arvestykke fra vor ældste bror, som døde for fem år siden. Det er fra en fødselsdag jeg ikke var med til. Har set et par af billederne før, af fødselaren og hans kone. Men her er - 75 fotos, hele selskabet fra den ene ende af festen til slutningen med mange for mig ukendte ansigter.

Albummet starter med en smuk håndskreven hilsen på rim fra Erik, som har taget billederne eller fået nogen til det. Mon det ikke er ham, der sidder til højbords med Stig, Stigs kone Vally og vor bror Kurt. Brevet:

19.8.1982 Kære Vally og Stig
Vi takker for en dejlig fest
på kro ved Feggesund
og glade det var hver en gæst
ved fødselsdagen rund
og taler blev der holdt for dig
og du fortjente dem
et rim det får du her fra mig
Skamol's Metusalem

...og 12 linjer mere i samme genre samt 'Fotos kan beholdes!'

Hvor mange tusinder af den slags albummer finder man ikke - og hvor mange vil snart forsvinde. For skønt alle som her er fuldt synlige på billederne, er de for mig usynlige bortset fra de fire: Stig, Vally, Kurt - og måske - Erik. Dem kunne jeg tage ud og kaste resten - de usynlige. Jeg vælger nu at lægge den i stablen med andre fotobøger, for hvem ved, en dag møder jeg måske en morsingbo, som kan få glæde af dem. Jeg lukker albummet, FOTO står der med forgyldte bogstaver på det blå bind, og hidtil uopdaget også: '1982 50 ÅR STIG'. Jo sådan så en 50-års dag ud for 34 år siden. Det er et familieminde, men også værd at erindre for nationen, selv om mange af personerne må forblive 'usynlige'.

19. 08. 1982.

Kære Vally og Stig,

Vi takker for en dejlig fest
på kro ved Feggesund
og glade det var hver en gæst
ved fødselsdagen rund
og taler blev der holdt for dig
og du fortjente dem
et rim det får du her fra mig
Skamol's Metusalem
vi takker for et festligt lag
gid det dig godt må gå
vi glemmer ikke denne dag
gid flere vi må få
jeg også tror vi får det rart
til jubilæet, som er snart
og med forventning vi ser hen
til når du fylder rundt igen
men her til Vally og til dig
Lidt farvefotos sender jeg
dem kan i nu studere
at rim jeg har ej flere.

Med venlig hilsen
og tak for sidst.

Per-Olof

Fotos kan beholdes!

Hvem er de?

Til højbords: fra venstre: ukendt, Erik?, Vally, Kurt E. Johansson, Stig E, Johansson

Kurt holder tale for storebror. Hvad sagde han mon?

Vally og Stig foran gæveboret.

